

Pilgaard Andersen (FP):

Desværre kan jeg ikke takke for den store tilslutning, men må konstatere, at der er en vis velvilje i tinget.

Jeg vil da gerne opfordre indenrigsministeren til at kigge på forholdene nu. Hvis man ser på den nuværende samling af folketingsmedlemmer, der er her i salen, så viser det sig, at den første halvdel af medlemmernes navne, hvis man tager de grønne hæfters bagside, hvor man kan se medlemmernes navne, ender med »Jensen«. Hvis så man tager telefonbogen og slår op på et eller andet område, en eller anden by, og skiller antallet af de navne, der er opstillet dér, i to halvdele, så finder man ud af, at den første halvdel ender med N. Det vil faktisk sige, at en fjerdedel af folketingets medlemmer er valgt ud fra det grundlag, at de har haft fordel af at starte med navnet »Andersen« eller andre med A.

Der er også en anden ting. Jeg kan ikke godt tage begrundelsen, som indenrigsministeren brugte med hensyn til navne, der begynder med Ø. Det er da så afgjort også en fordel at stå allersidst i alfabetet, men jeg mener ikke, at man kan bruge det som et argument, der er modsvarende til argumentet for A'et.

Hvis man ser på den nuværende samling af folketingsmedlemmer, så må vi bare erkende, at der er 16 medlemmer, der starter med A, 10 medlemmer, der starter med B, og 6 medlemmer med C. Det er en tydelig henvisning til den skæve fordeling, der er her i tinget. Jeg mener det også ud fra et andet synspunkt, nemlig at vi må se på det demokratiske. Det mener jeg også at det er rimeligt at vi ser på, og fremskridtspartiet går i hvert fald ind for, at vi prøver på at få en ligelig fordeling af det hele.

Der har været rejst spørgsmål om de økonomiske konsekvenser. Jeg kan i hvert fald betro disse mennesker, at det ikke vil have nogen økonomiske konsekvenser. Jeg kan ikke rigtig forestille mig, at det, fordi indenrigsministeren skal trække lod om en alfabetisk rækkefølge, vil få nogen særlige økonomiske konsekvenser, og det vil heller ikke betyde nogen administrative konsekvenser. Det kan jeg heller ikke indse at der kan være noget spørgsmål om.

O. k., der kan være medlemmer i tinget, der mener, at det er et petitessespørgsmål,

men jeg mener ikke, at det er et rimeligt udtryk for en helt reel behandling af et lovforslag, som det bogstavelig talt viser sig har sin berettigelse. Ud fra de tal, jeg nævnte, mener jeg, at der er en reel begrundelse for at sige, at det virkelig har en betydning.

Jeg vil opfordre medlemmerne i tinget til at se på det under udvalgsbehandlingen og selv konstatere, at de dér facts er korrekte. Jeg håber hermed på en velvillig behandling i udvalget.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg må sige, at det er en grusom foragt, hr. Pilgaard Andersen har for vælgerne. Her gik jeg og troede, at man valgte efter personen. Jeg troede ikke, at man valgte efter navnet, men det er altså åbenbart noget, man har i fremskridtspartiet. Jeg tror i hvert fald ikke, man har det i andre partier.

Må jeg dernæst sige, at jeg ikke troede, jeg skulle belære hr. Pilgaard Andersen om, at når det drejer sig om »Jensen«, så er det det mest almindelige navn overhovedet her i landet, og når det drejer sig om »sen«-navne, så er det de mest almindelige navne her i landet. Hvis man gør procentdelen af samtlige navne op, så kan hr. Pilgaard Andersen finde uendelige masser af dem, og de er vel ikke så dårlige, at de ikke skulle komme i folketinget på grund af, at de hed noget med »sen«.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af kommunalbestyrelsernes medlemsantal [af Kaj Hansen (DKP) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 1. Fremsat 11/10 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det nu fremsatte forslag har stort set samme indhold som det lovforslag om ændring af antallet af kommunalbestyrelser medlemmer, som kommunisterne fremsatte i januar 1974, og som var til første behandling i folketinget den 28. februar 1974. Den daværende indenrigsminister, Jacob Sørensen, fremhævede, at tungtvejende hensyn talte imod en udvidelse af kommunalbestyrelsernes medlemsantal af den foreslåede størrelsesorden, og dette standpunkt var der bred tilslutning til i 1974.

Spørgsmålet om en eventuel udvidelse af kommunalbestyrelserne har siden været drøftet i den af indenrigsministeriet nedsatte arbejdsgruppe om nærdemokrati, og konklusionen af disse drøftelser er omtalt i betænkningen om kommunalt nærdemokrati på side 20-23. Arbejdsgruppens synspunkter – og det var jo vidt forskellige medlemmer – ligger på linje med den opfattelse, der dengang gjorde sig gældende i tinget, og som man gav udtryk for i 1974, nemlig at ulemperne ved en forøgelse af medlemsantallet i kommunalbestyrelserne ville være større end fordelene. Jeg er enig i arbejdsgruppens vurdering, og jeg skal derfor kun kort kommentere beslutningsforslaget.

Det er i den gældende lov fastsat, at medlemsantallet i amtsrådene og i Odense, Ålborg og Århus byråd skal være mindst 13 og højst 31. I de øvrige kommuner skal medlemsantallet være mindst 5 og højst 25. Tallet for den enkelte kommunalbestyrelse fastsættes i styrelsesvedtægten. Det vil sige, at medlemsantallet fastsættes af kommunalbestyrelsen og godkendes af indenrigsministeriet.

Indenrigsministeriets praksis for godkendelse er fastlagt således, at medlemsantallet skal rette sig efter kommunernes indbyggertal, en praksis, som der under behandlingen af forslaget til styrelsesloven blev opnået enighed om mellem folketingsudvalget og indenrigsministeren.

Medlemsantallet for borgerrepræsentationen i København, der i dag har 55 medlem-

mer, fastsættes i kommunens styrelsesvedtægt.

Jeg anser det ligesom forslagsstillerne for ønskeligt, at kontakten mellem borger og kommunalbestyrelse styrkes, men jeg mener ikke, at man i den henseende vil vinde noget ved at gøre kommunalbestyrelserne større. Kontakten mellem kommunalbestyrelse og borger bør efter min opfattelse udbygges på anden måde, og jeg vil gerne nævne, at arbejdsgruppen om nærdemokrati i første række har peget på nødvendigheden af en effektiv kommunal orienteringsvirksomhed. Arbejdsgruppen har endvidere fremhævet, at der bør skabes en dialog mellem borger og kommunalbestyrelse, hvilket bl. a. kan ske ved nedsættelse af et særligt udvalg, hvori f. eks. brugere af kommunale institutioner kan repræsenteres. Desuden kan der skabes en dialog ved afholdelse af borgermøder, ved træffetider for kommunalbestyrelsens medlemmer og på forskellige andre måder, som omtales i betænkningen fra arbejdsgruppen.

Jeg vil senere i denne samling give folketinget en redegørelse om kommunalt nærdemokrati, som der blev arbejdet med i udvalget, og jeg skal da nærmere komme ind på arbejdsgruppens forslag.

Jeg vil som min væsentligste indvending mod beslutningsforslaget fremhæve, at en udvidelse af kommunalbestyrelsernes medlemsantal må frygtes at ville mindske kommunalbestyrelsernes effektivitet som styrende og administrerende organer. Så vil vi altså få en styrelsesordning som den, man har i Sverige, og det mener jeg – alt andet godt sagt om Sverige – ikke er efterstræbelsesværdigt for vores vedkommende.

Jeg kan altså ikke anbefale det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Marinus Sørensen (S):

Idet jeg skal erklære mig enig med indenrigsministeren i hans betragtninger, skal jeg kun derudover nævne, at det jo i grunden er ejendommeligt, at jeg efter at have siddet så kort tid i tinget og mange, mange gange hørt, hvordan de tre forslagsstillere stod og talte for den kommunale selvbestemmelsesret, hvilket naturligvis er liflig musik i mine øren, så må konstatere, at de samme kommer og vil fratage kommunalbestyrelserne retten til

[Marinus Sørensen]

at bestemme et væsentligt element i deres styrelsesvedtægt.

Socialdemokratiet kan ikke gå ind for lovforslaget.

Tang Sørensen (FP):

Jeg tror ikke, at man sikrer det demokratiske sigte, som kommunisterne lægger op til, ved at forøge antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det er min opfattelse, at kommunerne i udstrakt grad er tilfreds med de nuværende normer for antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Man skal nemlig gøre sig klart, at den ordning, vi har her i Danmark, hvor de folkevalgte organer, altså byrådene og kommunalbestyrelserne og amtsrådene, er direkte administrerende, gør, at man dårligt kan tillade sig at gøre antallet af folkevalgte større. Jeg tror, man vil skade sagen mere, end man gavner den.

Lad os tage et eksempel, Bornholms amtskommune. Efter det forslag, som kommunisterne lægger frem nu, ville Bornholms amtsråd bestå af 51 medlemmer, og der ville blive 5 kommunalbestyrelser på Bornholm med mindst 15 medlemmer i hver. Det vil sige, at der ville blive et folkevalgt organ på Bornholm med minimum 126 medlemmer. Jeg tror, det ville blive et tungt apparat at danse med.

Argumentet med, at arbejdsbyrden er blevet alt for stor, tror jeg ikke er holdbart. Hvis kommunalbestyrelsesmedlemmerne ville lægge hovedvægten på det langsigtede i deres opgaver i byrådene og kommunalbestyrelserne og ville lade være med at kaste sig ud i petitesserne i stedet for, så tror jeg ikke på, at arbejdsbyrden i en kommunalbestyrelse eller i et byråd ville være af en sådan karat, at hovedparten af de folkevalgte ikke kunne bestride det.

Vi går altså imod at skabe så store kommunalbestyrelser, at det går ud over funktionsdygtigheden og effektiviteten, og derfor vil vi ikke støtte dette forslag.

Aksel Pedersen (V):

Jeg kunne komme allernemtest om ved det ved at gøre indenrigsministerens ord til mine, og det kan de være i næsten enhver henseende. Jeg vil dog sige, at sammen med de radikale har venstre fremsat et forslag om

ændring af lov om Københavns kommunes styrelse. Hvis ikke der kan blive flertal for den ændring, er det muligt, at vi kan have en ganske svag interesse i forslaget her.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Også for det konservative folkeparti er dette, at vi ikke skal øge afstanden mellem borgere og udøvende myndigheder, et væsentligt spørgsmål. Men jeg kan egentlig ikke se grunden til, at det skulle være basis for, at vi skulle udvide medlemsantallet i kommunalbestyrelserne. Jeg synes i det hele taget, at hvis borgerrepræsentationen her i Københavns kommune skulle have 101 medlemmer, så ville det vel nok blive endnu mere umuligt at få noget igennem.

Fra det konservative folkepartis side kan vi ikke medvirke til forslaget. Vi mener ikke, at det er relevant, at vi udvider antallet. Vi har i mange år kunnet klare os med de antal, vi har nu. Jeg vil da også lige have lov til at sige, at for mange kokke som regel fordærver maden. Arbejdsbyrden kender man, når man lader sig opstille og indvilliger i at blive valgt til kommunale råd, og så må man også tage det med og gøre det inden for samfundet.

Melchior (CD):

Vor ordfører er desværre blevet forhindret i at være til stede. Jeg skal på hans vegne meddele, at vi ikke synes, at dette forslag lever op til nogen intentioner om forbedret demokratisering, nærdemokrati eller sligt. Vi tror ikke på, at flere medlemmer i kommunalbestyrelserne vil have denne effekt. Derfor vil vi stille os særdeles negativt i udvalget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige lidt om det, fordi vores ordfører desværre ikke er til stede.

Vi går jo i vores parti ind for en decentralisering. Det betyder, at vi ønsker bedre kontakt med flere mennesker, før beslutningerne tages. Vi er også klar over, som der står i beslutningsforslaget, at arbejdspresset i kommunalbestyrelserne er stort, især for de små partier, og at der nok må gøres et eller andet, men vi mener nu ikke, at det bør gøres via dette forslag. Det kniber med at se, at det skulle kunne hjælpe på det. Derimod mener vi, at oprettelse af bydelsråd ville være et

[Lilli Gyldenkilde]

bedre instrument. Vi er dog villige til at diskutere det nærmere i udvalget.

Janne Normann (RV):

Også det radikale venstre må tage afstand fra det foreliggende lovforslag. Det er muligvis rigtigt i princippet, at der er mange kommunalbestyrelser, som burde være større, men de fleste steder er man nu i så god gang med at forberede kommunalvalget, og man har mange steder foretaget opstillinger, at tiden for at ændre kommunalbestyrelsernes medlemsantal må være forpasset.

Som sagt kan vi måske senere se på, om kommunalbestyrelserne skal udvides, især i de store byer. Men man må så nok spørge, om det ikke kan ske ad frivillighedens vej, så kommunerne selv får noget at skulle have sagt med hensyn til, hvor store deres kommunalbestyrelser skal være.

Tyroll (VS):

Fra venstresocialisternes side mener vi, at der nok er nogle mindre og mellemstore kommunalbestyrelser, som kunne trænge til at blive lidt større – det kunne give en bedre kontakt. Men når det drejer sig om nogle af de større kommuner, så er det nok lidt andre problemer, der må tages op. Vi har indtrykket af, at i nogle af de større kommunalbestyrelser eller borgerrepræsentationer vil en forøgelse af nogle af de store grupper blot betyde, at man mere eller mindre får et supplement af det stemmekvæg, som ellers fungerer i de mere omfattende grupper, og at man altså ikke derigennem umiddelbart kan sige, at der vil komme nogen decideret forøget indflydelse fra de dele af befolkningen, som måtte have stemt på de pågældende.

Det, vi synes er afgørende – ligesom jeg kan forstå at det er tilfældet for forslagsstillerne – er, at lønarbejdernes muligheder for indflydelse i det hele taget bliver øget, og det mener vi i højere grad bør ske ved, at man får gennemført nogle ændringer i de kommunale styrelser, som bevirker, at man får en mere direkte kontrol og beslutningskraft over de områder, der er af interesse.

Specielt hvad angår de større kommuner, er vi fra VS' side ligesom andre i forbindelse med Københavns kommune gået ind for nogle ændringer, idet vi mener, at Københavns kommune skal opdeles i 10-15 mindre

kommuner med samme status som de øvrige nuværende kommuner, og at der skulle laves et storamt med direkte valg. Disse foranstaltninger vil i højere grad lægge op til en egentlig indflydelse i retning af det, der må være intentionerne. Det er forslag i den retning, vi meget gerne vil medvirke til. Men vi kan da godt se, at der er et problem med nogle kommuner, som trænger til at få et øget antal i deres råd.

Dernæst vil jeg sige, at hele magistratsordningen, som fungerer adskillige steder, er der nok også grund til at tage fat i. Her er tale om en overdragelse af forvaltningen til borgmestre og rådmænd på eget ansvar, og denne ordning mener vi det er væsentligt at se på. Jeg håber, der bliver lejlighed til at få en nærmere redegørelse for denne ordning, sådan som der er lagt op til det i betænkningen om nærdemokrati. Vi kan også tage det op i forbindelse med behandling af nogle ændringer for hovedstadsområdet.

Det er altså via disse midler, vi kunne tænke os at medvirke, men jeg kan godt sige, at vi er ikke så afvisende over for forslaget, som andre, der direkte ikke ønsker at medvirke til forslaget, har været.

Lis Starcke (DR):

I retsforbundet mener vi, at der måske kan være behov for en vis udvidelse af kommunalbestyrelsens medlemstal. På den anden side er vi ikke tilhængere af for store forsamlinger, som gør forretningsgangen tungere, og vi ser egentlig hellere, at man søger at forenkle administrationen. Vi mener, det er rimeligt, sådan som vi også har det i dag, at der er en minimums- og en maksimumsgrænse, og at det er bedst, at man overlader til den enkelte kommune selv at vurdere behovet. At vi også er tilhængere af, at kommunalbestyrelsens medlemmer kommer mest muligt i forbindelse med borgerne og hører mest muligt på, hvad de ønsker at deres kommune skal gøre, det er ganske afgjort, men vi mener også, at de allerfleste kommuner gør et overordentlig stort arbejde for at høre borgernes mening.

Kaj Hansen (DKP):

Den totale afvisning af forslaget, som ministeren og nogle af ordførerne har gjort sig skyldige i, er hverken klog eller fornuftig.

[Kaj Hansen]

Det havde været rimeligt, at man havde sagt: det kan godt være, der ligger et problem dér for en række kommuner, og det er vi da villige til at se på. Vi kan måske ikke gå ind på de talstørrelser, der er nævnt i forslaget.

Jeg synes, nogle af ordførerne modsiger sig selv. Det gør hr. Marinus Sørensen f. eks., når han siger, at antallet skal være overladt til kommunernes selvbestemmelse. Ja men det er det jo ikke. Der står i loven, at der ikke må være over 25 eller over 31, så det er ikke overladt til kommunerne selv at bestemme, der er sat maksimum på. Det, man skulle gøre, var i virkeligheden at gå den anden vej. Folketinget må sikre sig, at kommunalbestyrelserne har en minimumstørrelse, men derudover har jeg ikke noget imod at overlade det til selvbestemmelsesretten i kommunerne, således at de kommuner, der ønsker det, kan få en større kommunalbestyrelse.

Man må da indrømme mig, at det er totalt urimeligt, at en by som Århus, hvor man har 260.000 indbyggere eller sådan noget lignende, eller Ålborg eller Odense ikke må have mere end 31 kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det synes jeg er forkasteligt. Det står ikke i noget rimeligt forhold til, at en lang række andre kommuner, også meget små kommuner, må have op til 25 kommunalbestyrelsesmedlemmer. Der er ingen rigtig relation i disse tal, og man tager slet ikke hensyn til netop de store byers kommunalbestyrelser, som jeg har talt om.

Jeg skal citere nogle linjer fra en leder i Fyens Stiftstidende den 13. oktober:

»Kommunalbestyrelserne er for små, medlemmerne har for meget at lave, og kontakten mellem dem og borgerne er blevet stærkt forringet efter de store kommunesammenlægninger.

Det mener kommunisterne, og derfor foreslår de den folkevalgte repræsentation kraftigt forøget i hvert fald i de store byer og i amterne omkring dem. Der er en del sund fornuft i tankegangen bag forslaget. Også andre end kommunisterne er betænkelige ved det mandefald blandt by- og sognerådsmedlemmer, som skete ved kommunalreformen, og det er et spørgsmål, som er under overvejelse mange steder.«

De indvendinger, Fyens Stiftstidende i øvrigt har, går ud på, at man er bange for, at der kan blive for mange partier i kommunal-

bestyrelserne. Man vil nok have demokrati, men man vil ikke rigtig anerkende, at det fungerer på den måde, at befolkningsgrupper, som kan sikre sig ét, to eller flere mandater, også kan blive repræsenteret i tinget.

Jeg synes heller ikke, det passer ind i sammenhængen, hvad man anfører angående Norge og Sverige. Man siger, vi har en anden ordning i Danmark, og den ordning, vi har i Danmark, pålægger de enkelte faste udvalg større beføjelser og større bemyndigelser, end de tilsvarende udvalg har i bl. a. Norge og Sverige. Det er korrekt. Men det er netop det, man i øjeblikket er ved at udhule, fordi det ikke er muligt på forsvarlig måde. Som jeg har dokumenteret her i salen, kan folk sidde i 10-15 udvalg og 5-8 eller gud ved hvor mange kommissioner. De er ikke i stand til at sætte sig ind i de enkelte sager. Og hvad sker så? Ja, så overlader de det – ikke principielt, men i realiteten – til embedsmændene, idet de i virkeligheden alt for ofte tager de indstillinger, der kommer, uden at have haft tid til og mulighed for at sætte sig ind i de enkelte sager. Det er klart, at i store kommunalbestyrelser, hvor man har en meget lang række faste udvalg, er 29 eller 31 medlemmer faktisk for lidt til at overkomme det arbejde.

Jeg vil sige tak til de partier, der har vist sig positive, men jeg vil gerne bede de andre ordførere og deres partier om endnu en gang at overveje, om man i hvert fald ikke skal lave en ventil for de store kommunalbestyrelser, således at de får den selvbestemmelsesret, som nogle af ordførerne har påberåbt sig.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg forstod på hr. Kaj Hansen, at han gjorde sig til talsmand for kommunernes selvstyre. Må jeg sige til hr. Kaj Hansen, at jeg erindringsfuldt tilfælde i den senere tid, hvor nogen kommunalbestyrelse har udtalt ønske om udvidelse af medlemstallet, så hvis der er et ønske ude omkring, er det i hvert fald ikke nået til indenrigsministeriet.

Må jeg dernæst sige, at jeg tror ikke på, at mandefald i kommunalbestyrelser undgås bare ved at udvide antallet af medlemmer i kommunalbestyrelsen. Og jeg mener ikke, at kommunalbestyrelsen bare skal være et mødested, hvor man koncentrerer magten i et

[Indenrigsministeren]

snævert udvalg, fordi kommunalbestyrelsen bliver for vanskelig at arbejde med.

Når hr. Kaj Hansen taler om dem, der er medlem af 15 udvalg, så kunne man jo begynde at spekulere over, hvad det var for udvalg, de var medlem af. Hvis det endelig ligger sådan, så skulle medlemstallet i udvalgene måske udvides for at give plads til de nye kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det kunne jo også være en vej. Så fik vi endnu flere.

Kaj Hansen (DKP):

Vil det sige, at indenrigsministeren vil være mere forstående, hvis der kommer et krav fra kommunerne om at udvide antallet? Vil det sige, at hvis Århus anmoder om at få gennemført en ændring, der betyder, at de kan udvide fra de 31 og et stykke op, så er indenrigsministeren velvilligt indstillet? Sådan må jeg jo forstå det, indenrigsministeren sagde.

Med hensyn til de udvalg, jeg omtalte, ja, så drejer det sig om de faste udvalg, hvor der er meget at lave i hvert eneste udvalg, og det hjælper jo ikke noget, at man udvider udvalgenes størrelse, for dermed bliver der endnu flere pladser, der skal besættes, og det vil sige, at medlemmerne skal sidde i endnu flere udvalg, når det er det samme antal medlemmer, der skal fordele udvalgsposterne. Det var altså ikke noget columbusæg, indenrigsministeren her fandt frem til.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Ja, man kan jo snildt udlægge det, når man bare kommer med en påstand. Jeg sagde til hr. Kaj Hansen, at ingen havde søgt. Déri lå ikke nogen stillingtagen, hverken i den ene eller den anden retning. Men hr. Kaj Hansen ved, at det ikke er indenrigsministeren, der bestemmer, det er loven, der bestemmer, og det er et lovforslag, der er til behandling. Hvis noget sådant blev vedtaget, så var indenrigsministeren i den situation, at han måtte give mulighed for det.

Må jeg dernæst sige, at det er egentlig fantastisk, at hr. Kaj Hansen her fra talerstolen kan tale om et medlem, der sidder i 15 faste udvalg i en kommunalbestyrelse. Må jeg få den liste ved lejlighed?

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Skal vi tage det hele med, så er det ikke 15, men 21 udvalg og kommissioner, og indenrigsministeren kan også godt få at vide, hvem det var. Det var Lennart Larson i Odense.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Nu bliver jeg nødt til at sige: der findes ikke 21 stående udvalg nogen steder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Ø-repræsentation) [af Arentoft (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 58. Fremsat 18/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg sige, at jeg kan kun hilse med tilfredshed, at hr. Arentoft interesserer sig for ø-problemerne. Det være sagt, uden at nogen skal misforstå bemærkningen.

Under første behandling af det af fremskridtspartiet i sidste samling fremsatte lovforslag om ø-repræsentation i kommunalbestyrelser gav jeg udtryk for, at jeg synes, det er en god idé, at der i kommuner, der omfatter småøer, nedsættes ø-udvalg, som høres i sager, der er af betydning for øerne. Denne opfattelse har jeg stadig væk, og jeg har noteret mig, at også sammenslutningen af dan-